

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] lige Fod med Søfolk i vore Nabolande, saaledes at der sikres dem en vis Erstatning i Tilfælde af, at de kommer ud for Arbejdsløshed som Følge af Skibsforlis. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Det sidste Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Arbejdstid i Skibe*. Lovforslaget er, bortset fra en enkelt Ændring i § 9, ganske enslydende med det Lovforslag, der i sidste Rigsdagssamling fremsattes og behandledes i dette høje Ting. Den nævnte Ændring i § 9 skyldes alene, at der i det tidligere Lovforslag var en mindre Uoverensstemmelse mellem Bestemmelserne i § 9 og Reglerne i § 4; den er nu bragt ud af Verden. En nærmere Gennemgang af Lovforslagets Bestemmelser vil formentlig ikke være fornøden. Jeg mener i den Henseende at kunne henvise til de udførlige Bemærkninger, som den daværende Minister for Søfart og Fiskeri, min ærede Forgænger, fremsatte her i Tinget ved Fremsættelsen i Fjor — Bemærkningerne findes i Folketingsstidende for 1934—35 Sp. 3140 ff.

Spørgsmaalet om en Arbejdstidslov for Søfolk har i og for sig været aktuelt gennem en Aarrække, idet der inden for Sømandsstanden næres — og gennem længere Tid har været næret — stærke Ønsker om Gennemførelse af en saadan Lovgivning, Ønsker, som man fra Regeringens Side maa finde rimelige og naturlige. Sømændene maa have Krav paa, saa vidt Forholdene tillader det, at faa Arbejdsforhold, der saa nøje som muligt svarer til de Kaar, der bydes andre Dele af Befolkningen. I Norge, Sverige og Finland har der i en Aarrække eksisteret Arbejdstidslove, og Savnet af en tilsvarende Lovgivning her i Landet føles naturligvis derfor saa meget stærkere. En væsentlig Aarsag til, at et Forslag til Lov om Arbejdstid i Skibe ikke er blevet fremsat før i sidste Samling, har været, at de Forhold, der behandles i Lovforslaget, gennem længere Tid har været Genstand for internationale Forhandlinger i Genève. Spørgsmaalet er imidlertid desværre indtil Dato ikke løst ad international Vej, og Søfolkene staa derfor stadig uden naturlig Beskyttelse paa det paagældende Omraade. Spørgsmaalet om Arbejdstid er ganske vist nu paa ny optaget til Behandling og har været drøftet paa en Konference i Genève i Efteraaret 1935. Hvis der virkelig til sin Tid skulde komme et godt Resultat ud af Forhandlingerne, vilde det jo kun være glædeligt, men om noget saadant sker, og hvornaar

det sker, er i Øjeblikket ganske usikkert. Det synes derfor hverken rimeligt eller forsvarligt, hvis man nu paa ny udsatte Sagen. Jeg ser ikke rettere, end at der har været ventet længe nok paa, at vi her i Danmark paa dette Omraade kan komme paa Højde med vore Nabolande. Som det allerede ved Behandlingen i Fjor blev fremhævet, findes der ikke i Lovforslaget principielle Bestemmelser, som med Føje vil kunne afvises ud fra saglige Synspunkter, men jeg tilsiger i øvrigt min Beredvillighed til at forhandle nærmere om Detailbestemmelserne i Forslaget i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat angaaende Sagen.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag er omdelt.

Første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

Valgt blev: *Gustav Pedersen, P. Andersen, J. P. Larsen, P. Mortensen, Retoft, Smørum, M. K. Sørensen, Rasmussen (Gylling), Hassing Jørgensen, Duborg, Jensen (Broby), Nørgaard, Korsgaard, C. J. F. Sven og Victor Larsen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935 om Tilskud ved Merbeskæftigelse.

Valgt blev: *Leonhard Handen, Hauberg, Hinrichsen, Chr. Jensen, Richard Jørgensen, Levinsen, Smørum, Rager, Jensen (Gørding), Elgaard, Søren P. Larsen, Sanderup, Boeck-Hansen, C. J. F. Sven og Fibiger.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 97 af 18. April 1910 om Notarialvæsenets Ordning i København.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3009).